

אֲפָכִי לְאַחֲרֶךָ, וּוֹיֵל אֶבְתָּרָאִי, וְתִכְיוֹן לְפָךְ. אמר ליה, בגיניה דמר עבידנא ארוחא, ובתריה דמר אסתבל בשכינה.

אָמַר לַיְהָ, תָּא חִזֵּי, מֶלֶה דָא הָא אַוְקָמָוָה חֶבְרִיאָא, ולא פרישו מלאה. כה אמר יי' לسفرיסים. מאן סריסים. אלין אינן חבריא, דמשתדל בואריאתא, ומסריסי גרמייהו כל שיתה יומין דשבתא, ולעאן באוריאתא, ובליליא דשבתא מזריזי גרמייהו בזונגה דלהון, משום דידיעני רוזא עלאה, **בשעתה דמטרזניתא אָזְדוֹגָת בְּמִלְבָא.**

וְאַינֵּן חֶבְרִיא דִּידְעֵין רֹזֵא דָא, מְבִזּוּגִין לְבִיהוּ למחניכתא דמאיריהן ומתרבקאן **בְּאִיבָא דְמַעְיהוֹן בְּהַהְזָא לִילִיא.** ודא הוּא דכתיב, **אֲשֶׁר יִשְׁמַרוּ, כַּמָּה דָאַת אָמַר,** (בראשית לו) **וְאַבְיוֹ שְׁמַר אֶת הַדָּבָר.**

לשון הקודש

הפק לאחורייך ולך אחרי ורבעון לבך. אמר לו, משום מורי עשיית את הדרכה, ואחרי מורי אסתבל בשכינה. אמר לו, בא וראה, דבר זה הרי פרשווהו החברים ולא פרשו דבר. מה אמר ה' לسفرיסים, מי הם הسفرיסים? אלו מבוגנים לbam לאמונה רבונם, והם החברים שמשתדרלים בתורה

וְאַקְרִין סְרִיסִים וְדָאי, בְּגַ�ן לְחַכָּא לְשֶׁבֶת
אֲשֶׁר רְעֹזָא דְמַאֲרִיהּוֹן, דְבָתִיב
וְבָחָרוֹ בְּאֵשֶׁר חַפְצָתִי. מַאי בְּאֵשֶׁר חַפְצָתִי. דָא
וּזְוֹגָא דְמַטְרוֹגִינִיתָא. וּמַחְזִיקִים בְּבָרִיתִי, כְּלָא חַד,
בְּבָרִיתִי סִתְּם. זְבָא חַוְלָקִיהּ דְמַאן דְאַתְקָדְשׁ
בְּקָדְיוֹשָׁה דָא, וַיַּדְעַ רְזָא דָא.

תָא חַזִי, בְתִיב שָׁשֶת יָמִים תַעֲבֹד וְעַשְׂתִּית בֶּל (ד'
 פ"ט ע"ב) מְלָאכָתֶך וַיּוֹם הַשְׁבִיעִי שְׁבַת לִי' אֱלֹהִיך וְנוּ', בֶל מְלָאכָתֶך, בְאַינּוֹן שִׁיתָא יוֹמִי
 עֲבִידָתִיכוֹ דְבָנִי נְשָׁא וּבָגִין הָאִי מֶלֶה. לֹא מַזְדוֹגִי
 חַבְרִיאָ, בָר בְּזָמְנָא דָלָא יְשַׁתְבָה מַעֲבִידָתִיכוֹ דְבָנִי
 נְשָׁא, אֶלָא עֲבִידָתִיהּ דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא. וּמַאי
 עֲבִידָתִיהּ. זְוֹגָא דְמַטְרוֹגִינִיתָא, לְאַפְקָא גְשֻׁמָתִין
 קְדִישָׁין לְעַלְמָא.

לשון הקורש

בָא וּרְאָה, בְתוֹב שָׁשֶת יָמִים תַעֲבֹד
 וְעַשְׂתִּית בֶּל מְלָאכָתֶך וַיּוֹם הַשְׁבִיעִי שְׁבַת
 לְהָאֱלֹהִיך וְנוּ'. בֶל מְלָאכָתֶך - בָאותם
 שָׁשֶת הַיּוֹם מְלָאכָת בְנֵי הָאָדָם, וּמְשׁוּם
 הַקָּרְבָר הַזָּה לֹא מַזְדוֹגִים הַחֲבָרִים, רק
 בְזָמְן שְׁלָא נִמְצָא מְפֻעָשִׁי בְנֵי אָדָם,
 אֶלָא מְעֵשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא. וּמַה
 מְעֵשָׂהוּ? וּוֹגֵן הַגְּבִירָה לְהֹזְיאָ נְשָׁמוֹת
 אֲשֶׁר חָלְקוּ שֶׁל מַי שְׁמַרְתָּךְ בְקָדְשָׁה
 הַזָּה וַיַּדְעַ הַסּוֹד הַזָּה.

וּבְגִין כֵּה, בְּהָאַי לִילִיא חֶבְרִיא מִתְקָדְשִׁי בְּקָדוֹשָׁה דְּמִאֲרִיהּוֹן, וּמִבּוֹנִי לְבִיהּוֹ, וּנְפָקִי בְּנִי מַעַלִּי, בְּנִין קְדִישָׁן, דְּלֹא סְטָאן לִימִינָא וְלִשְׂמָאָלָא, בְּנִין דְּמַלְכָא וּמַטְרוֹנִיתָא. וּעַל אַלְיִין בְּתִיב, (דברים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לְיִהְיָה אֱלֹהִיכֶם, לְיִהְיָה אֱלֹהִיכֶם וְדָאי. בְּגִין דְּאַלְיִין אַקְרֵז בְּגִין דִּילִיה, בְּגִין לְמַלְכָא וּלְמַטְרוֹנִיתָא.

וְהָא דְעַתִּיהוֹ דְחֶבְרִיא דִידְעֵין רֹזֵא דָא, בְּדָא מַתְבָּקָן. וּבְגִין כֵּה אַקְרֵז בְּגִין לְקָוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא. וְהָנִי אַיִנוֹ דְעַלְמָא מִתְקִיְמָא בְּגִינִיהָו. וּבְדָסְלִיק עַלְמָא בְּדִינָא, אָסְתָבֵל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא בְּאַיִנוֹ בְּנוֹי, וּמְרַחֶם עַל עַלְמָא. וּעַל דָא בְּתִיב (ירמיה ט) בְּלָה זָרָע אַמְתָה. זָרָע אַמְתָה וְדָאי. מַהוּ אַמְתָה. עֻזְקָא קְדִישָׁא שְׁלִימִתָּא. בְּמַה דָאַת אָמֵר (מיכה ז) תַּתְנִין אַמְתָה לִיעַקְבָּ. (אַמְתָה דָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָזָא) וּבְלֹא חֶד. וּבְגִינִי כֵּה, זָרָע אַמְתָה וְדָאי.

לשון הקודש

וּמְשׁוּם כֵּה בְּלִילָה הָזָה הַחֲבָרִים רֹזוֹ רְעַת הַחֲבָרִים שִׁיוֹרְעִים סָוד זָה, בְּנָה מְרַכְדִּים בְּקָדוֹשָׁת רְבוּנָם וּמְבָנִים גְּרָבִים, וּמְשׁוּם כֵּה נְקָרָאים בְּנִים לְבָם, וּוֹצָאים בְּנִים מַעַלִים, בְּנִים קְדוֹשִׁים, שֶׁלֹּא סּוֹטִים יִמְנָה וּשְׁמָאָלָה, מְתָקִים בְּשִׁבְילָם. וּכְשׁוֹולָה הָעוֹלָם בְּדִין, מְסִתָּבֵל הַקְּדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא בְּבָנִים הַלְלוּ וּמְרַחֶם עַל הָעוֹלָם, וּעַל זֶה בְּתוּב בְּלָה (דברים י"ד) בְּנִים אַתֶּם לְהּ אֱלֹהִיכֶם. לְהּ אֱלֹהִיכֶם וְדָאי. מְשׁוּם שָׁאָלָה נְקָרָאים בְּנִים שְׁלֹו, בְּנִים לְמַלְךְ וּלְגִבְּרִיתָה.

אָמֵר לֵיה ר' יְזָדָאי, בָּרוּךְ רְחַמְנָא דְשִׁבְרָנִי הַכֹּא,
בָּרוּךְ רְחַמְנָא, הַהָא מֶלֶה דָא שְׂמַעַנָּא
מְפֻזָּמָה. בְּכָה רַבִּי יְזָדָאי. אָמֵר לֵיה ר' שְׂמַעַן,
אָמְאי קָא בְּכִיתָ. אָמֵר לֵיה, בְּכִינָא, דְאָמִינָא דְזֹוי
לְאַינְנוּ בְּנֵי עַלְמָא, דְאַרְחִיהוֹן בְּבָעֵירִי, וְלֹא יַדְעֵי
וְלֹא מִסְתְּכֵלֵי, דְטַב לוֹן דָלָא אַתְּבָרִיאוֹ. יוֹי לְעַלְמָא
כֵד יַפּוֹק מֵר מְגִיה, דְמַאן יְכִיל לְגַלְאָה רַזְוַן, וְמַאן
יַגְעַל לוֹן, וְמַאן יִסְתְּכֵל בָּאֲרָחִי אַוְרִיתָא.

אָמַר לֵיה, חִיָּה, לִית עַל מָא אֶלְאָ לְאַינְזָן חֲבָרִיאָ,
דְּמִשְׁתְּדָלִי בָּאוֹרִיאַתָּא וַיַּדְעַן סְתִימָי
אָוּרִיאַתָּא. וַדָּאי בְּקַשׁוֹט גַּزوֹ חֲבָרִיאָ עַל עַמָּא
דְּאָרְעָא, דְּמַתְבָּלִין אַרְתִּיחָהוּ, וְלֹא יַדְעַן בֵּין יְמִינָא
לְשִׁמְאלָא, דְּהָא אַינְזָן בְּבָעֵירִי, דִּיאָוֹת לְמַעַבְדָּה בְּהָזָה
דִּינָא, אֲפִילוֹ בַּיּוֹם הַכְּפֹרוֹתִים. וְעַל בְּנֵיָהוּ כְּתִיב,

לשונם הקודש

אוֹי לְעוֹלָם בִּשְׁצִיאָ מַזְרָנוּ מִפְנָגָן, שְׁמֵי
יִכּוֹל לְגָלוֹת סְדוֹת, וְמַיְיָדָע אֶתְּמָתָם, וְמַיְ
אָמֵר לוֹ רַבִּי יְהוָא, בְּרוּךְ הַרְחָמָן
שְׁשַׁלְחָנִי לְכָאן. בְּרוּךְ הַרְחָמָן, שְׁהָרִי
רְכָב זֶה שְׁמַעְתִּי מִפְתִּיחָה. בְּכָה רַבִּי יְהוָא.
אָמֵר לוֹ רַבִּי שְׁמֻעוֹן, לְפָה בְּכִיתָ? אָמֵר
לוֹ, בְּכִיתִי, שָׁאמְרָתִי אוֹי לְאֶתְּמָת בְּנִי
הַעֲולָם שְׁדָרְכֵיכֶם בְּבָהָמוֹת וְלֹא יוֹדְעִים
שְׁחָרִי הֵם כְּבָהָמוֹת שְׁגָנָה לְעַשְׂוֹת בָּהֶם
וְלֹא מִסְתַּכְלִים, שְׁטוֹב לָהֶם שְׁלֹא גְּבָרָא.

כ) כי בני זוגנים הַמֵּה, בני זוגנים מִמֶּשׁ.

אָמֵר לֵיה, רֵי, הָאֵי קְרָא בָּעֵי לְאַתִּישָׁבָא בָּאֲרָחוֹי.
בְּתִיב (ישעה נו) וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחֻמּוֹתִי
יָד וּשְׁם טוֹב מַבָּנִים וּמַבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אַתָּן לוֹ.
אַתָּן לָהֶם מִבְּעֵי לֵיה, מַהוּ אַתָּן לוֹ.

אָמֵר לֵיה, תָּא חַזֵּי, וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבִיתִי, מַהוּ בֵּיתִי.
בְּמַה דָּאָת אָמֵר (במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נְאָמֵן
הַזֹּא. (שֶׁמְאָ דְקִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲקָרֵי בֵיתִי) וּבְחֻמּוֹתִי, בְּמַה דָּאָת
אָמֵר (ישעה סב) עַל חֻמּוֹתֵיךְ יְרוֹשָׁלָם הַפְּקִדָתִי
שׂוֹמְרִים יָד וּשְׁם, בְּלוֹמֶר דִּישְׁלָפֹון גְּשָׁמָתִין קְדִישָׁין
מְדוּכָתָא דָא. וְהַהוּא יָד, חַילָּק בָּאַשְׁלָמוֹתָא. טָב,
מְלִיאָא מַבָּנִין וּמַבָּנָתָן. שֵׁם עוֹלָם אַתָּן לוֹ, לְהַהוּא
חַילָּק שְׁלָים. אֲשֶׁר לֹא יִכְרֹת לְדָרֵי דָרֵין. דָבָר אַחֲר

לשון הקודש

הַזֹּה בְּבִיתִי? בָּמו שְׁנָאָמֵר (במדבר יב)
דֵין אֲפָלוּ בַּיּוֹם הַכְּפֹרִים. וְעַל בְּנֵיכֶם
בְּתוּב (הושע ט) כי בני זוגנים הַמֵּה. בני
זוגנים מִמֶּשׁ.
אָמֵר לוֹ, רְבִי, פְּסָוק זה צָרִיךְ לְהַתִּישָׁב
בְּדָרְכֵנוּ. בְּתוּב וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבִיתִי
וּבְחֻמּוֹתִי יָד וּשְׁם, בְּלוֹמֶר, שִׁיצְצָאו גְּשָׁמָתִין קְדֹשָׁות
מְפֻקּוֹם זה. ואָתָה יָד, חַילָּק הַשְּׁלָמוֹת,
טוֹב מְלָא מַבָּנִים וּמַבָּנוֹת. שֵׁם עוֹלָם אַתָּן
לְזָ, לְאָתוֹ חַילָּק שְׁלָם, אֲשֶׁר לֹא יִכְרֹת
לְדָרֵי דָרֹות. דָבָר אַחֲר אַתָּן לוֹ -
אָמֵר לוֹ, בא וָרָאָה, וְנִתְתִּי לָהֶם בְּבִיתִי,

**אַתָּה לֹא לְהַחֵן דִּידֻעַ רֹא דְמַלְחָה וַיַּתְפּוּן בְּמַה
דְּבָעֵי לְבָזָגָן.**

תו אמר ר' שמעון, בטיב, (שמות לה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. מי טעם. בגין שלא אתה דינא בהאי יומא. ואית תימא הא לבובה סלקא. בכל מושבותיכם קא אמר, ולא לבובה. וזהו דסלקא לבובה, לאכפיא לדינא אחרא סלקא. דתניין, אית אשא אבלא אשא. לאשא דמדבחא, אבלא אשא אחרא.

ובגיני כך, אתה גלי עתיקא קדיישא בהאי יומא, מכל שאר יומיין. ובזמנא דאת גלי עתיקא, לא אתה דינא כל. וכל עלאין ותתайн משתבחין בחזרותא שלימטה, ודינא לא שלטה.

תאנא, בטיב (שמות לא) כי ששת ימים עשה יי' את

לשון הקודש לאותו שידע סוד הדבר ויתפונ במה שנינו, יש אש אובל אש, ואש המורה אובל אש אחר.

ומושום כך מתרגלה העתיק הקדוש ביום זהה מכל שאר הימים. ובזמן הטעם? כדי שלא יראה דין ביום זהה. ואם התאמר, הרי לבובה עולחה בכל מושבותיכם אמר, ולא לבובה. והוא שעה לבובה, עולחה לכבאות דין אחר.

השָׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ. שְׁשַׁת יָמִים וְדֹאי, וְלَا בְּשֶׁשֶׁת. וְהַגִּי יוֹמֵין קְדִישָׁין עַלְאוֹן, אֲקָרוֹן יוֹמֵי דְשֶׁמֶא קְדִישָׁא אַתְּכָלֵל בָּהוּ, וְאַיִנוֹ אַתְּכָלֵלָן בְּיהָ. זֶבָּא חַוְּלָקִיהָן דִּיְשָׂרָאֵל מִבְּלָעֵמִין עַוְּבָדִי עַבּוֹדָת פּוֹכְבִּים וּמְזֻלּוֹת, עַלְיוֹחוֹ בְּתִיב, (דברים ז) וְאַתָּם הַדְּבָקִים בֵּין אֱלֹהִיכֶם חַיִם כַּוְלָכֶם הַיּוֹם. (דף צ' ע"א)

בְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אַפְּךָ. (שמות כ) רַبִּי חַיָּא פָּתָח,
(בראשית ב) וְנַהֲרָה יָצָא מֵעַדְן וְגַוְן. וְנַהֲרָה, דָא
גְּבִיעָה דִּמְבוֹעָא, דִּנְפִיק תְּדִיר וְלֹא פְּסָק. וּמַנְהָרָה
דִּמְבוֹעָא דָא, אַתְּשָׁקְיָא כָּל גְּנָתָא דְעַדְן. וְהַהְוָא
נַהֲרָה דִּמְבוֹעָא קְדִישָׁא, אֲקָרֵי אָבָ. מַאי טָעָמָא.
מְשׁוּם דָאִיהוּ גְּבִיעָה לְאַתְּזָנָא לְגַנְתָּא.

רַבִּי אָבָא אמר, עַדְן מִפְּשָׁא אֲקָרֵי אָבָ. מְשׁוּם דְהָאִ
עַדְן, מְשִׁתְבָּח מִהְהֹא אָתָר, דְאֲקָרֵי אַיְן.

 לשון הקורדש

השָׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ. שְׁשַׁת יָמִים וְדֹאי, בְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אַפְּךָ. רַבִּי חַיָּא
פָּתָח, (בראשית ב) וְנַהֲרָה יָצָא מֵעַדְן וְגַוְן. וְנַהֲרָה
הַלְלוּ נְקָרָאים יָמִים שְׁהָשָׁם הַקְּרוֹדָשׁ נְכָלָל
בָּהֶם, וְהֵם נְכָלָליִם בָּוּ. אֲשֶׁר חַלְקָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל מִבְּלָעֵמִים עַוְּבָדִי עַבּוֹדָת
פּוֹכְבִּים וּמְזֻלּוֹת, עַלְיוֹחָם בְּתִיב (דברים ז)
וְאַתָּם הַדְּבָקִים בָּהּ אֱלֹהִיכֶם חַיִם כַּוְלָכֶם
הַיּוֹם.

רַבִּי אָבָא אמר, עַדְן מִפְּשָׁא נְקָרֵא אָבָ.

ובגינוי בָּהּ, אֶקְרֵי אָבּ. וְהָא אַוְקִימְנָא, מֵאַתָּר דְּשָׁאָרִי לְאַתְּמִשְׁבָּא בְּלֹא, אֶקְרֵי אָתָּה, וְאֶקְרֵי אָבּ. בְּמֵה דָּאָת אָמֵר, (ישועה סג) כִּי אָתָּה אָבִינוּ.

רַבִּי אֲלֹעֲזָר אָמֵר, בִּבְדֵּךְ אָבִיךְ, דָּא קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַזָּא. וְאָתָּה אַפְּמֵךְ, דָּא בְּגַסְתָּה יִשְׂרָאֵל. אֶת אָבִיךְ, אֶת דִּיקְקָא, לְאַכְלָלָא שְׁבִינְתָּא (ר"א עילאה). רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, בִּבְדֵּךְ אָבִיךְ, סְתָם. וְאָתָּה אַפְּמֵךְ, סְתָם. דָּהָא בְּלֹא הָווָה בְּמַנְיִינָא. אֶת, לְרַבּוֹת בֶּל מֵה דְּלַעַילָּא וִתְּתָא.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, הָאֵי דָּאָמֵר רַבִּי אָבָא, מֵאַתָּר דְּשָׁאָרִי לְאַתְּמִשְׁבָּא בְּלֹא, אֶקְרֵי אָתָּה, שְׁפֵיר. דָּהָא אֹולִיפְנָא, הַהּוּא דְּטַמֵּיר וְלֹא אִית בֵּיהֶן שִׁירְוֹתָא, קְרִינָנוּ הוּא. מֵאַתָּר דְּשִׁירְוֹתָא אַשְׁתַּבָּח, קְרִינָנוּ אָתָּה. וְאֶקְרֵי אָבּ. וּבְלֹא חֶד. בְּרִיךְ שְׁמִיה לְעָלָם וְלַעֲלָמִי עַלְמִיא אָמֵן.

לשון הקודש

משמעות המילים שבסוגיות זו (עלילונה). רַבִּי יְהוֹדָה אָמֵר, בִּבְדֵּךְ אָבִיךְ – סְתָם. וְאָתָּה אַפְּמֵךְ – סְתָם. שְׁהָרִי הַבְּלִי הָיָה בְּמַנְיָן. אֶת – לְרַבּוֹת בֶּל מֵה נִקְרֵא אָתָּה, וְנִקְרֵא אָבּ, בָּמוֹ שָׁגָאָמֵר (ישועה סג) כִּי אָתָּה אָבִינוּ.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, זה שָׁאָמֵר רַבִּי אָבָא, מִמְּקוֹם שְׁמַתְחֵיל לְהַמְשֵׁךְ הַכְּלִיל, נִקְרֵא אָתָּה, יְפָה. שְׁהָרִי לְמַרְנוּ שָׁאוֹתוֹ הַגְּסָקָר יִשְׂרָאֵל. אֶת אָבִיךְ, אֶת דִּוקָא, לְהַכְּלִיל

רבי חזקיה אמר, וְדֹאי כֵּלָא חֶד. בבד את אביך, דא קידשא בריך הוא. ואות אמך, דא בנטה ישראל. דהא תנן, אמר רבי שמעון, כתיב (דברים יד) בנים אתם לויי אלהיכם, ההוא אחר דאקרי בנים. ובגיני בך סתימה דמלחה, בבד את אביך ואת אמך, לא כל לא כלל, דלעילא ותטא. ר' יצחק אמר, לא כל לא בית רבייה, ההוא אעל ליה לעלמא דאת. אמר רבי יהודה, בככלא דקוזחא בריך הוא הויא הויא.

תאנא, בהני חמיש אמרין, כלל כלל. בהני חמיש אמרין, אתגליפו חמיש אחרניין, וְדֹאי חמיש גו חמיש. הא ביצה. אנבי יי' אלהיך, לךבל לא תרצה. דתניין, (אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה) תריין אלין,

---

לשון הקודש

שהראשית נמצאת נקרא אהה. ונקרו אב. והפל אחד. ברוך שמו לעולם ולעולם עולמים אמן.

רבי חזקיה אמר, וְדֹאי הכל אחד. בבד את אביך – זה הקדוש ברוך הוא. ואת אמך – זו בנטה ישראל. שהרי שנינו, אמר רבי שמעון, כתוב בנים אתם לה' אלהיכם – אותו מקום שנקרו בנים. ומושום בך הסתיימות של הדבר, בבד את אביך ואת אמך, להבליל את הכל

בכלל לא חֶדָא אַתְבֵילָן, דְמָאוֹ דְקַטִיל, אָזְעִיר דְמוֹתָא וַצְלָמָא דְמַאֲרִיה. דְבָתִיב, (בראשית ט) בַי בְצָלָם אֱלֹהִים עָשָה אֶת הָאָדָם. וּכְתִיב (יחזקאל א') וַעַל דְמוֹת הַכְפֵא דְמוֹת בְמַרְאָה אָדָם.

אמר ר' חייא, כתיב (בראשית ט) שְׁפָךְ דָם הָאָדָם בְאָדָם דָמוֹ יִשְׁפַךְ וְגוּ, (שפך דם האדם מאן דשפיך דמא, באלו אזעיר דמוותא וצלמא דלעילא, בלומר, לא אזער דמוותא דא, אלא דמוותא אחרא, משמע דבתייב שפך דם האדם באדם דמו ישפך. באדם עלאה, מטי hei פגימותא, מה הוא דמא דאוועיד. מאוי טעמא. משום כי בצלם אלhim עשה את האדם. ובגין קה, הא בהא תליא.

לא יהי לה, לקיבול לא תנאה דא משקר בשמא דקונדשא בריך הויא, דאתרשים ביה בבר ניש.

לשון הקודש

דמוות זו, אלא דמוות אחרת, משמע שבתוב (בראשית ט) כי בצלם אלhim עשה את האדם, וכתוב (יחזקאל א') ועל דמוות היפא דמוות במראה אדם. אמר רבי חייא, בטור (בראשית ט) שפך דם האדם באדם דמו ישפך וגו'. (שפך דם האדם מי ששופך דם באלו מקטין דמוות והצלם שלמעלה. בלומר, לא הקטין

וברא, בפֶּה וּבְמַחְמָה חֹבֵין וּגְזִירָן וּעֲנָשִׁין, תְּלִיאָן.
ומאן דמְשָׁקָר בְּהָאִי, מְשָׁקָר בֵּיה בְּמַלְפָא, דְּבָתִיב,
(הושע ח) בְּיִי בְּגַדְוָה כִּי בְּגִים זָרִים יָלְדוּ. וּכְתִיב לֹא
תְּשַׂתְּחֹה לְהָם וְלֹא תִּעֲבֹדָם, וְהָא בְּהָא תְּלִיאָה.

לֹא תְּשָׁא לְקַבֵּל לֹא תִּגְנֹזֶב. וּכְתִיב (משל כי) חֹלְקָה
עַמְּגַב שׁוֹנָא נְפָשָׁו אֶלְהָ יִשְׁמָע וְלֹא יִגְיד.
וְהָא הָא בְּהָא תְּלִיאָה, דְּהָא גַּנְבָּא לְדָא אַזְדָּמָן,
לְאוֹמָה בְּשָׁקָרָא. מְאן דְּעַבֵּיד דָא, עַבֵּיד דָא.

זָכָר אֶת יוֹם הַשְּׁבָת, לְקַבֵּל לֹא תִּעֲנֶה בְּרַעַד עַד
שָׁקָר. דָּא מֵר ר' יוֹסִי, שְׁבָת סְהֻדוֹתָא אַקְרֵי.
וּבְעֵינֵי בָּר נְשָׁה לְסְהָדָא עַל הָא דְּבָתִיב כִּי שְׁשָׁת יָמִים
עַשְׂה יְיָ וְנוּ. וּשְׁבָת בְּלָלָא (נ"א סְהֻדוֹתָא) דְּכָלָא. וָאָמֵר
ר' יוֹסִי, מַאי דְּבָתִיב, (מיכא ז) תַּתְנַצֵּאת לִיעַקְבָּר, בְּמַה
דָּאָת אָמֵר (שמות לא) יִשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבָת,

---

לשון הקידוש

הַגָּבֵל לְזָה מִזְדְּמָן, לְהַשְׁבָע בְּשָׁקָר. מֵי
שְׁנָרְשָׁם בָּאָדָם. וּבָזָה בְּפֶה וּבְמַחְמָה חַטָּאים
וּגְנָזְרָות וּעֲנָשִׁים תְּלִוִים. וּמֵי שְׁמָשָׁקָר
בָּזָה, שְׁמָשָׁקָר בּוּ בְּמַלְהָ, שְׁבָתוֹב (הושע ח)
בָּה' בְּגַדְוָה כִּי בְּגִים זָרִים יָלְדוּ. וּכְתִיב לֹא
תְּשַׂתְּחֹה לְהָם וְלֹא תִּعֲבֹדָם, וְזֹה בָּזָה
תְּלִויִי.

לֹא תְּשָׁא – בָּנְגָד לֹא תִּגְנֹזֶב. וּכְתִיב (משל כי)
(ט) חֹלְקָה עַמְּמַבְּשָׁה שׁוֹנָא נְפָשָׁו אֶלְהָ יִשְׁמָע
וְלֹא יִגְיד. וְהָא זֹה בָּזָה תְּלִויִי, שְׁבָרִי

וַיָּמָן דְּאָסְהִיד שְׁקָרָא, מִשְׁקָר בְּשֶׁבֶת, דְּהִיא סְפָהָדִיתָא דְּקָשׁוֹט, וַיָּמָן דְּמִשְׁקָר בְּשֶׁבֶת, מִשְׁקָר בְּאוּרִיתָא כֹּלָא. וּבְגִין כֵּה, הָא בְּהָא תְּלִיא.

כִּבְד אֶת אָבִיךְ, לְקַבֵּל לֹא תָחִמד אֲשֶׁת רֵעֶךְ. וַיֹּאמֶר ר' יִצְחָק, כִּבְד אֶת אָבִיךְ, אָבִיךְ מִפְשֵׁש. דְּהָא מָנוֹן דְּחַמִּיד אֲתָתָא, וְאֹולֵיד בָּר, הַהוּא בָּר אָוְקִיר לְאָחָרָא, דְּלֹא (דף צ' ע"ב) אָבּוֹי. וּבְתִיב כִּבְד אֶת אָבִיךְ וְגוֹ', לֹא תָחִמד בֵּית רֵעֶךְ, שְׂדָהֶךְ. וּבְתִיב הַכָּא, עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר יִי' אֱלֹהִיךְ נוֹתֵן לך. הַהוּא דִּיחָב לך, יְהָא דִילְךָ, וְלֹא תָחִמד אָחָרָא. וְקַדְאי הָא בְּהָא תְּלִיא.

וְאַלְיוֹן חַמֵּשׁ קְדֻמָּאי, בְּלִילָן חַמֵּשׁ אָחָרְנִין. וּבְגִינִי בֵּה, (דברים לג) מִימִינְךָ אַשׁ דָת לְמוֹ. דְכָלָא אֲתָעַבֵּיד יְמִינָא. וְעַל דָא, בְּחַמְשָׁה קְלִין אָוּרִיתָא

לשון הקודש

ישראל את השבת,ומי שמעיד שקר –
שקר בשבת, שהיא עדות אמת. וכי
ששקר בשבת – שקר בכל התורה.
ומשם קו זה בזה תלוי.

כִּבְד אֶת אָבִיךְ – בָנֵגֶר לֹא תָחִמד
אֲשֶׁת רֵעֶךְ. וַיֹּאמֶר רַבִּי יִצְחָק, כִּבְד אֶת
אָבִיךְ – אָבִיךְ מִפְשֵׁש. שְׁחוּרִי מֵשְׁחוּם
אֲשֶׁר וּמְוּלֵיד בָּן, הַהוּא מְכִבֵּד אֶת

תָחִמד אחר. וְרַא שָׁזוֹת תָלוּ בָזָה.
וְאַלְיוֹן החמש הראשנות בזולות חמץ
אחרונות, ומשם קו, (דברים לג) מִימִינְךָ
אַשׁ דָת לְמוֹ. שְׁהַבֵּל גַּעַשְׁׁה יְמִינָן. וְעַל זה

אתניתה. אמר ר' יהודה, בלהו הו חמש גו חמש. לך ליהו חמשה חומשי תורה.

תני ר' אלעזר, באין עשר אמירן, אתגלופו כל פקודי אורייתא, גוירין ועונשין. דכיא ומסאבא. ענפין ושרשין. אילגין וגטיעין. שמיא וארעא. ימא ותהורמי. דהא אורייתא שמא דקדושא בריך הוא, מה שמא דקדושא בריך הוא אתגלויפ בעשר אמירן, אוף אורייתא אתגלויפא בעשר אמירן. אילין עשר אמירן אינון שמא דקדושא בריך הוא. ואורייתא כלל שמא חד הוא, שמא קדישא דקדושא בריך הוא ממש. זפה חולקיה, דמן דזבי בה. מן דזבי באורייתא, זבי בשמא קדישא. (קדושא בריך הוא ממש) ר' יוסף אמר, בקדושא בריך הוא ממש זבי,

לשון הקידוש

בריך הוא נחקק בעשר אמירות – אף יהודה, בלם היו חמץ בתוך חמץ, בגנדים חמשה חמיש תורה. שנה רבוי אלעזר, בעשר האמירות הללו נחקקו כל מצות התורה, גוזרות עניים, טהור וטהר, ענפין ושרשים, אילנות ונטעים, שמים וארץ, ים והרים, שהרי התורה היא שם של הקדוש ברוך הוא. רבוי יוסף אומר, זכה בקדוש ברוך הוא. מה שמו של הקדוש

(ס"א יוכנסת ישראל) **הַהָא** הוּא וְשִׁמְיָה חֶד הַזָּא, בְּרִיךְ
שִׁמְיָה לְעַלְם וְלְעַלְמֵי עַלְמֵין אָמֵן.

לֹא תַעֲשׂוּנִי אַתִּי אֱלֹהִי כֶּסֶף וְאֱלֹהִי זָהָב. (שמות כ)
אָמַר ר' יוֹסֵי, (ר"א לא נָרְסִין פָּאֵי טֻמָּא. משום דכתיב) (חגי
כ) לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב, אָפָעַל גַּב דָּלִי הַכֶּסֶף וְלִי
הַזָּהָב, לֹא תַעֲשׂוּנִי אַתִּי, אַתִּי: בְּלוֹמֵר אָתִי.

אָמַר ר' יִצְחָק, בְּתִיב (ירמיה י) מֵאֵין בְּמוֹךְ יְיָ גָדוֹל
אַתָּה וְגָדוֹל שָׁמֵךְ בְּגִבּוֹרָה וְנוּ, (גָדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
שָׁמֵךְ) גָדוֹל אַתָּה, הַיִנּוּ לִי הַכֶּסֶף. וְגָדוֹל שָׁמֵךְ
בְּגִבּוֹרָה, הַיִנּוּ וְלִי הַזָּהָב. אַלְיוֹן תְּרֵין גּוֹנִין לֹא
מִתְהִזִּין, וְלֹא מִתְפָּאָרֶן, בְּרַכְתָּ אַיִלּוֹן גְּלִיפִין בְּאַתָּר
חֶד, בָּאָן אַתָּר אַתְגְּלִיףִי. בְּיִשְׂרָאֵל. בָּאָן אַתְהִזִּין
גּוֹנִין לְאַתְפָּאָרָא, בְּמַה דָּאָת אָמַר (ישעה מט) יִשְׂרָאֵל
אָשָׁר בְּךָ אַתְפָּאָר.

לשון הקידוש

שְׁהִרְיָה הוּא וְשָׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים אָמֵן.
לֹא תַעֲשׂוּנִי אַתִּי אֱלֹהִי כֶּסֶף וְאֱלֹהִי זָהָב.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מָה הַטּוּם? מִשּׁוּם
שְׁבָתוּב (חגי כ) לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב. אָפָעַל
גַּב שְׁלֵי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב – לֹא תַעֲשׂוּנִי
אַתִּי, אַתִּי, בְּלוֹמֵר אָתִי.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּתִוב (ירמיה י) מֵאֵין
בְּמוֹךְ יְיָ גָדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שָׁמֵךְ בְּגִבּוֹרָה
אַתָּה וְגָדוֹל שָׁמֵךְ בְּגִבּוֹרָה וְנוּ.

רַבִּי יְהוָדָה פָּתָח, (ישעיה סא) שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בָּהּ תְּגֵל
נֶפֶשׁ בְּאֱלֹהִי וְגוּ, זֶבָּא הַוְּלִקְיָהוּן דִּישָׂרָאֵל,
מַעֲמִין עַוְּבָדִי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וִמְזֻלּוֹת, דְּחִידּוֹתָא
וַתְּפִנוֹקָא דְּלָהּוֹן בְּקֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דְּכַתִּיב שׁוֹשׁ
אֲשִׁישׁ בְּיַיִן. כִּיּוֹן דָּאָמֵר בְּיַיִן, אַמְּמָא בְּתִיב בְּאֱלֹהִי.
אֶלָּא הַכִּי אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל, אֵי בְּרַחְמֵי אָתִי עַלְגָּא,
שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּיַיִן. אֵי בְּדִינָא, תְּגֵל נֶפֶשׁ בְּאֱלֹהִי.

מַאי טעָמָא. משום דאלין ביה אַתְגֵלִיףו, דבְתִיב,
 כי הלביישני בגדי ישע. מהו בגדי ישע. גוונין, דאתגלייף לאסטבלא ביה. במא דאת
 אמר, (שמואל ב כב) ישעו וגוו אל יי'. ישע אסתבלוותא
 הזא. מאן דבעי לאסטבלא כי, גוונין דילוי
 יסתבל. **מַאי טעָמָא.** משום דבְתִיב, (ישעה סא) מעיל
 צדקה יעטני, צדקה מפש, דגונין ביה אַתְגֵלִיףו.

לשון הקודש

רבי יהונה פתח, שם ס) שוש אשיש
ביה תגלו נפשי באלהי וגוי. אשרי חלוקם
של ישראל מעמים עובדי עבודה זרה
וכובדים ומזלות, שהשמה והתפנוק
שליהם בקדושים ברוך הוא, שבתובי
שוש אשיש בה. כיון שאמר בה, למה
ברוח באלהי? אלא בך אמרו ישראל:
אם ברוחם בא עליינו - שוש אשיש

בְּחַתּוֹן יִכְהֵן פָּאָר, הָא גּוֹנָא חֶד. וּבְפִלְחָה תְּעֵדָה
בְּלִיה, הָא גּוֹנָא אַחֲרָא. וּבְדִידָן גּוֹנִין מִתְחַבְּרוֹן, בְּיַה
שְׁעָתָא אַתְּחַזְּיָין, וּבְלַהֲיוֹ תְּאִיבָּין לְאַחֲזָה,
וְלְאַסְטְּבָלָא בְּיַה.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּיַי', תְּרִין חַדְוֹן. בְּיַי':
בְּרַחְמֵי. תְּגִיל נְפָשִׁי, הָא (סְדֵר תְּדוּהָ) בְּדִינָא. אָמַר
רַ' יְהֻדָּה, בְּכָלָא חַדְוָה עַל חַדְוָה. וְחַדְוָה דְצִיּוֹן,
זָמִין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲרָה לִיְשָׂרָאֵל,
בְּחַדְוֹתָא יִתְיר מַפְלָא, דְכַתִּיב, (ישעה לה) וּפְדִינוּי יַי'
יִשְׁׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִגְתָּה וְגֹו', וּפְדִינוּי יַי' יִשְׁׁבוּן, הָא
חֶד. וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִגְתָּה, הָא תְּרִי. וּשְׁמַחַת עֲוֹלָם עַל
רָאֵשׁ, הָא תְּלָת. שְׁשׁוֹן וּשְׁמַחַה יִשְׁׁיגָנוּ, הָא אַרְבָּע.
לְקַבְּלִיהּ זָמִין דְאַרְבָּע זָמִין דְאַתְּפֹרוֹ יִשְׂרָאֵל בְּיַיִן
עַמְפִּיאָה. וּבְדִין בְּתִיב (ישעה יט) וְאַמְרָתָם בְּיּוֹם הַהְוָא
הַזָּדוֹג לִי' קְרָאוּ בְּשָׁמוֹ וְגֹו'.

לשון הקודש

שְׁהָנוּגִים נִתְּקָקוּ בּוֹ. בְּחַתּוֹן יִכְהֵן פָּאָר, וְה
גּוֹן אַחֲד. וּבְפִלְחָה תְּעֵדָה בְּלִיה, וְהָגּוֹן
אַחֲרָה. וּבְשְׁהָנוּגִים מִתְחַבְּרוּם, בְּאוֹתָה
שְׁעָה גְּרָאִים, וּבְלָם מִשְׁתּוֹקְקִים לְרָאֹות
וְלְהַסְּטָבֵל בּוֹ.

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּהִי - שְׁתִי
צִיּוֹן בְּרִגְתָּה - הָרִי שְׁתִים. וּשְׁמַחַת עֲוֹלָם
חַדְוֹת. בְּהִי - בְּרַחְמִים. תְּגִיל נְפָשִׁי -
הָרִי (אתה בְּתְדוּהָ) בְּדִין. אָמַר רַבִּי יְהֻדָּה,